



Skizzebogsblad fra Budapest.

Tegninger af Svend Johansen. — Tekst af Fru Svend Johansen.

BUDAPEST forekommer os Skandinaver langt mere afsides end Paris, skønt Rejsen ikke er længere. Det er blevet en Slags Vane at tage til Frankrig paa vor aarlige lille Forfriskelsesreise. Naar som By er der jo hel-

hendes og Hestens Hoved er dækket af nedhængende brogede Silkebaand, men ud mellem Baandene dufter en lyserød Rose, Bruden har i Munden. Det var et uforglemmeligt Indtryk af de gamle Tiders Ynde og Vildhed. — De gam-

nogle Gloser, alene det, at Kvinder hedder Nök, mens Mændene oversættes ved det stolte Ferfiak, giver Anledning til en Del Spøg. Landet er smukt med lave blaanende Bjerge, Vinmarker og brungylde Majscolber ophængt til Modning paa alle Gaarde. De hvide Okser med de mægtige, spidse Horn arbejder taalmodigt i Markerne, og Svinene gaar rundt og er langhaarede, sorte og krøllede.

Og vi drager glade og spændte ud i Byen, lumskelig haabende at opleve, hvad vi hørte om i Skolen; Orienten, de travende Trojkaer og de straalende Bondedragter. Og bliver vi lidt skuffet over Forventningsbyen med dens lange, ensformige Boulevarder og vesteuropæisk farvede Butiker, saa er Byen omkring Donau saa sandelig ingen Skuffelse. Bred og levende, fyldt med Dampere, leber Floden af Sted under de pragtfulde høje Broer; Strømmen er stærk, det tager 12 Timer at sejle fra Wien til Budapest, men 36 tilbage mod Strømmen. Paa den anden Side Donau stiger den store

Klippe, Bloksbjerg, raa og vild lige op fra det asfalterede Fortov, kronet af Fæstningen og Slottet, og ned ad dens Side og om dens Fod ligger det gamle Buda, henrivende at se med sine mange Kirker og grønne, løgformede Kuppeler.

Der er Marked i Buda, paa Kajerne under den gamle Bro, og mens de travle smaa Dampere glider fra den ene Bred af Floden til den anden, oplever vi virkelig de henrivende ungarske Bondepiger, der er kommet paa Indkøb til Hovedstaden og i Klynger vipper rundt med de tunge, plisserede Skorter og brogede Hovedklæder; der er en Farveglæde over deres Dragter og de straalende som vilde Blomster, jeg husker et Par karrygule Strømper, broderet med lyserøde Roser, mens Veninden var i høje Lakstøvler og sort Nerdel med lakrøde Blomster. Vort sidste Indtryk var et 5-spands Magyar-køretøj, forrest tre Heste, saa to, med højrodt Seletøj, Kusk og Tjener i blaa, snorebroderede Frakker og gule Strudsfjer opad i Hattene.



ler ingen anden, der overgaar eller fordunkler Paris, den er vidunderlig og der er ingen, der skal pille ved dens Glans. Men det er alligevel morsomt at se noget nyt, og naar man paa Rejsen øst ned i Europa først besøger Prag, glæder man sig over dens mange dejlige gamle Barokbygninger og dens vidunderlige Samling af Folklore, pragtfulde Bondedragter. Jeg glemmer ikke Bonden, der rider sin Brudgom i Møde, højt til Hest, i sorte Rytterstøvler, med strittende, plisserede Skorter og en draget Sabel i Haanden, for at forsvare sin Dvd undervejs: baade

le czekeiske Bondebroderier er skønne og fyldt med de Raffinementer, vi tror, en Poiret er Opfinder af.

Vi forlader den gamle Hovedstad, der virker som beruset af ung Selvstændighed og som med sit uforstaaelig Sprog sine Masser af hastende Mennesker giver et stærkt Indtryk af at være sig selv nok, og rejser til det milde og gæstfrie Wien, hvor man straks føler sig omsluttet af det Velvære det giver, at synes velset og velkommen.

Det er maaske Bluff, men er der nogen Restauration i Europa, hvor man bliver bedre modtaget end i en østrigsk, hvor alle, fra Overtjeneren til Piccoloen, straks ærbødigt elskværdig giver sig til at sørge for ens Velvære. Man bliver ogsaa rørt over, at det fattige Østrig viser sine uvurderlige Kunstskatte til den Fremmede for 50 Groschen pr. Samling, og sender uvilkaarlig de Blodpriser en Tanke, som Italien er kommet op paa at forlange for sine. — Vi hviler os nogle Dage og driver under de efteraarsbrogede Træer paa de brede Ringboulevarder og stirrer ned i den grønne Donau, der ustandselig skynder sig af Sted til Budapest; vi bliver smittet af dens Jag. Tiden er kort, det var Budapest, vi skulde se. — Igen kommer vi ind i et Rige med ukendt Sprog og mærkelige Ord paa alle Huse; men det gaar ligesom gemyttigere end i Prag, vi hjælper os med Fingrene og fanger hurtigt

